

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Данашња света недеља, браћо и сестре, недеља по светом Преображењу Господњем, тесно је везана за тај догађај на гори Тавор где се Господ преобразио, показао Своју Божанску славу пред Својим светим ученицима али показао и Своју Божанску моћ. Силазећи са горе Тавор, под гором, доле било је окупљено много народа који су Га свуда пратили куда је ишао, по Галилеји, по Јудеји јер су желели да слушају Његове Божанске речи, да чују Његове поуке, Његове савете и пре свега да гледају Његова преславна чудеса која је чинио и Својим речима и Својим делима и Својим рукама и просто да гледају Његово Божанско лице које је зрачило неком необичном мирноћом и благошћу која се изливала на све оне који су се са Њим сусретали, са Њим разговарали.

Тако силазећи са горе Тавора, доле са народом био је један човек, један отац очајан, утучен, уплашен, који је довео свога болеснога сина, сина ђавоиманого, у коме је боравио зли дух нечисти. Довео га је код ученика Христових јер су и они Његовим именом многа чудеса чинили и у народу били познати. Довео је њима да га они излече а, гле, они то нису могли учинити. И отац је био на ивици да изгуби сваку наду, па када Господ се појави међу народом, тај отац приступи и рече Му: „Доведох сина мога Твојим ученицима и они га не моглоше излечити. Ако можеш нешто учини, смилуј се на нас.“ Дакле, вера његова била је почела да се гаси, да се лелуја па је зато рекао: ако шта можеш. Господу то да каже – ако шта можеш! И Господ онда, као и увек што је чинио, сваку прилику је користио да поучи народ, не само да учини једно добро дело него истовремено многа добра дела да учини, Он се обрати народу и рече: „О, роде зли и неверни! Докле ћу бити с вама, докле ћу вас трпети!“ Хтео је да каже да је због неверја њиховога и моћ Његових ученика ослабила те га нису могли

исцелити. Али смилова се и рече: „Доведите Ми овамо то момче.“ И када га доведоше Господ речју Својом једном моћном изагна злога духа и момче оздрави од онога часа. Сви су ту били задивљени јер на гори Тавор Господ је показао Своју славу а овде под гором Тавором показао Своју Божанску моћ, не само над болестима него и над демонима!

А Његови ученици постиђени, посрамљени јер нису могли да учине оно што су до сада чинили, насамо приступише Господу и упиташе Га: „А зашто га ми нисмо могли изагнати?“ Господ и њима каже: „Због малOVERЈА вашег.“ Јер и они, видећи колико је зли демон моћан над овим момчетом, посумњали су да ће моћи да нешто учине и због свога малOVERЈА они га нису могли изагнати. Али Господ и њих поучава. Поучава их да се овај зли род не може ничим другим изагнати сем постом и молитвом. Ту поуку коју је Господ дао својим ученицима, дао је свима људима, целом роду људскоме јер није зли демон био само у томе момчету. Иза свакога греха људскога стоји по један ђаво јер он је тај који нас наговара да чинимо грех, он је тај који се крије иза греха, он је тај који нам нашаптава, који нам приказује грех као нешто добро, као нешто угодно. А кад га учинимо онда нас оставља да се мучимо са тим нашим ђаволом који је кроз грех ушао у нас. Дакле, и ми савремени, данашњи хришћани и сви хришћани за свих две хиљаде година и до краја века треба да знају да се зли род ђаволски, а то су управо греси, наши, људски греси, да се ничим не могу изагнати сем постом и молитвом.

Три врлине, три оружја даје Господ у руке нама људима. Пре свега – вера. Јер ако је малOVERЈЕ у нама, ако је кривоверје у нама, ако је неверје у нама, онда нема ни поста, нема ни молитве, нема ни моћи над злим родом демонским у нама. За то је потребна пре свега вера, вера чврста и непоколебљива у Господа Христа, у све оно што је Он учио, што је људима открио

а то је да постоји рај, да постоји пакао, да постоји бесмртна душа која после смрти овде на земљи одлази на једно или на друго место, или у рај или у пакао. А где ће отићи зависи од нас, од нашега живота овде на земљи. Ако имамо веру, ако се трудимо да по вери живимо, ако користимо пост и молитву као моћна оружја хришћанска у борби против злих демона и њиховога рода грехова, онда, онда ће Господ ту душу упутити тамо у место блаженства, у рај где сви праведници блаженствују. А ако је владала нашим животом невера, маловерје или кривоверје или безверје, атеизам, онда, онда сигурно нема ни других врлина јер вера је корен свих осталих хришћанских врлина: и поста и молитве и милосрђа и љубави и свих осталих врлина којима се душа наша украшава још овде на земљи да би била способна живота у вечном блаженом животу, у Царству Христовоме. Дакле, браћо и сестре, од нас, од нашег живота овде на земљи зависи наша вечна судбина, зависи каква ће нам бити вечност јер вечност је свима намењена. Као што је овај живот земаљски свим људима дарован, тако Бог дарује свима и вечност. Али та вечност биће двострука: за једне блажена, у вечном блаженству, у рају, у Царству Небескоме, а за друге испуњена мукама, шкргутом зуба и вечним мучењем у огњу пакленоме.

Нека би Господ молитвама Свете Богородице, светих угодника Божјих који су Богу угодили животом својим на земљи из рода нашега и целог рода хришћанскога, нека би Господ и нас укрепио на путу вере праве, вере неискварене, вере Православне, да у њој живимо и да у њој живот свој завршимо. Да се клонимо кривоверја, маловерја, екуменизма, папизма и осталих лажних вера које проповедају многи данас а да сачувамо свој пут, пут светосавски, јер само ако будемо ишли тим путем који су наши свети преци пропутили и нама у аманет оставили, да и ми томе путу учимо нашу децу и

омладину да би, када пођемо одавде, нашли се тамо где се и они данас налазе, у Царству Христовоме, да са њима и са свима светима и ми славимо Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност.

Амин!